

**Historia De Vita, Moribvs, Rebvs Gestis, Stvdiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lvtheri, Philippi Melanchthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melanchthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

I. Osiander in Staphylum, Melanchthonem, & Lutheranos calamus acuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ad quam ex illo variarum hæreſeon tempeſtuſo mari curſum dirigeret. Cumque diligenter euolueret ſanctorum Patrum monumenta, & faciem in ijs intueretur Eccleſiæ primitiuae, magis magisque Lutheranifum faſtidire cœpit, & à nouis dogmatibus abhorrefcere. Tandem re multū delibera-
ta, portum ingressus eſt Eccleſiæ Catholi-
ce Romanę, à sanctis Patribus, velut intento
digoно monstratum; nec inde fe paſſus eſt,
quoad vixit, vllis perſecutionum procellis
aut hæreſeon flatibus exturbari. Quin & Borussia
hanc ob causam è Borussia diſceſſit, poſteā excedit.
quam anchorā fixit in Eccleſiæ portu, vt ab
ijs corpore ſeiunctus viueret, quorum erro-
res animo pridem auerſabatur.

ANNO
1549,

SS. Patres

euoluit.

Ad gremiu-
Eccleſiæ
Catholicæ
reuertitur.

C A P V T III.

- I. Oſiander in Staphylum, Melanchthonem, &
Lutheranos calamum acuit.
- II. Melanchthonis ſcriptum & ſuffragia VVittenberg. contra Oſiandr. atque eiusdem
viciſſim confutat. in illos.
- III. Feracitas hæreſeos Oſiandrinæ, truculentia
eius, epitheta, Caluiniq; de eo iudicium,
cum pauiditate tyraṇnica.
- IV. Apoplexia Oſiandri, agon horribilis, mors
& ſepultura tragicā.

INTERIM verò, dum eſſet in ministerio Principis, Oſiander errores ſuos in Bo-
russia proſeminare cœpit, vt iam ante dixi-
mus, Ab Oſian-
ero odio
expositus
Staphylus;

ANNO
1549.

Melanch-
thon in cle-
menter ab
Osiandro
exceptus.

Osianderi
scriptum
censuræ
Lutheranorū sub-
ijcitur.

Dissidium
inter Lu-
theranos.

mus, & hunc Staphylum inter reliquos aduersarios acerbo cum primis odio prosecutus est; quod dogmata ipsius haeresibus olim ab Ecclesia damnatis finitima, & à Lutherano rū placitis aliena demonstraret. Hoc ipsum autem & Lutherani scriptis in lucem editis asseruerunt; quos cum Osiander contra se videtur insurgere, & ipse profiliit in arenam, editoqué libro de Iustificatione magno impetu Lutheranos aggressus est. Inter eos vero Melanchthonem, qui Luthero mortuo, velut Elisaeus quidem Eliæ germanico successerat, asperius & inclementius tractauit. Nouerat Augustanam confessionem ab hoc conscriptam, cuius hostem sese atque aduersarium in doctrina de iustificatione satis aperte profitebatur. Itaque autorem illius odio maiore, quam cæteros prosecutus est, & in libro, de quo diximus, durius flagellauit. Atq; hic liber, vbi prodijt, ad censuram continuò reuocatus est à Lutheranis: Mandatum concionatoribus passim, vt de eo iudicium suum perscriberent: quæ res turbarum publicique certaminis initium dedit. Dum enim hi damnant Osiandri dogmata, ille verò hæc eadem magno conatu tuetur, acerba fuit & fœda inter vtrosq; suborta concertatio: quæ cum sœuiret in ipsis Ecclesiæ Lutheranæ visceribus, & utriusque ad scripturas, ad D. Pauli mentem, ad Lutherum ipsum tumentibus buccis prouocarent, multis causam Euangelicorū suspectam reddidit. Catholi-

tholici verò cōtrouersiam hanc inter ope- ANNO
rationes retulerunt spiritus illius vertigi- 1549.
nosi, cuius agitatione Lutherani præcipites
ab Ecclesia Catholica primum disilierunt.

Cæterum quia Melanchthonem impri-
mis petebat Osiander veluti ducem erran-
tium, imo velut autorem falsi dogmatis
de iustitia imputatiua, fuit illi honoris tu-
endi causa prodeundum in publicum, &
cum Osiandro congrediendum, ne causam
deseruisse videretur. Quāquam tardius
Melanchthon & minus alacer, quam zelo-
tæ Lutherani quidam in hanc arenam de-
scendit, atque ita causam egit, ut parum a-
nimi habere, imo defugere congressum vi-
deretur. Testatur hoc, quem in Osian-
drum scripsit, libellus breuis germanicus,
in quo languide admodum, & pauentis in-
star cum aduersario manum conserit, seque
multa dicit altercationis fugiendæ studio
præterire. Procedit igitur cœu vitabundus,
dum Osiandro respondet, eiusque punctu-
ras atque ictus dissimulat, quibus erat gra-
uiter irritatus. In fine libelli colloquium
illud subiungit anno 1536. cum Luthero ha-
bitum de iustificatione, quod Staphylum
in congressu cum Osiandro produxisse di-
ximus; nimirum ut demonstret, eandem
suam esse, quæ Lutheri fuerit de iustifica-
tione sententiam; à qua cum Osiander di-
scesserit, frustra Lutheri testimonia per eum
ad stabiliendos errores adduci. Quin &

suf-

II.
Melanch-
thon Osi-
andrum vi-
tabundus
refellit.

Eius libel-
lus germa-
nicus.

Suffragia
Wittéber-
gensis Aca-
demiæ pro
Melanch-
thone,